

anden Side ikke, at man kunde finde sig betrygget ved den tredje af de af den højtærede Minister antydede Veje, idet det straks maatte erkendes, at den kun vilde fjerne den ene af Ulemperne ved Efterkontrollen, nemlig Afgiften, men ikke vilde fjerne den anden, betydeligere, som jeg alt har berørt, nemlig den, at Kødvarerne til ingen Nytte transportereres, oppakkes, nedpakkes, oplægges, i det hele undergaa en Behandling, der er værdiforringende. Som Følge heraf, og idet man i det hele taget fandt, at den Vej, som var foreslaaet i Lovforslaget, anviste en tjenlig Løsning af Opgaven, endes Udvalgsflertallet om i sin foreløbige Betænkning, som det vedtog den 22. Marts, at indstille Lovforslaget, som det forelaa — kun med en Ændring, der ikke vedrører Principperne — til nærmere Samraad med de højtærede Ministre. Jeg nævner dette egentlig ikke som noget Indlæg for den ene eller den anden af de Veje, der kunde være Tale om at følge, men for at karakterisere det Standpunkt, paa hvilket Forhandlingerne sluttede.

Forhandlingerne sluttede altsaa med, at man ønskede et Samraad med Ministrene, et Samraad, som jeg antager disse fra deres Side ansaa for ligesaa ønskeligt. Paa dette Standpunkt, hvor Sagen slap i Fjor, mener jeg, det høje Ting bør genoptage Sagen nu. For at dette kan ske, har det været nødvendigt, at Lovforslaget indbragtes, og er nødvendigt, at vi have det her til første Behandling, men vi behøve derfor ikke at genoptage hele den indgaaende Diskussion, som vi førte i Fjor, hvorimod det vil være nødvendigt, at vi nedsætte vort Udvalg, som da kan træde i det i Fjor glippede Samraad med Ministrene. Til en saadan Behandling er det, jeg her paa Forslagsstillernes Vegne anbefaler Lovforslaget.

I Mellemtiden mellem den forrige og den nuværende Samling har der fundet en ret livlig Drøftelse af Lovforslaget Sted mellem de interesserede Parter, og det tør siges, at Hovedindtrykket af disse uden-tinglige Forhandlinger af de interesserede har været, at disse vare gunstig stemte for Lovforslagets Fremme. Efter at denne Rigsdagssamling er aabnet, og samtidig med at Lovforslaget blev indbragt, er der indbragt et Andragende, som jeg haaber, ærede Medlemmer have lagt Mærke til,

men som jeg dog her vil henlede Opmærksomheden paa, fordi det paa Grund af Andragernes Art yder et vægtigt Indlæg. Det kommer nemlig fra en Række af Korporationer, hvis Kompetence vi ikke kunne bestride, og hvis berettigede Interesse i Sagen er indlysende. Det er et Andragende fra Kommissionærforeningen af 1. Juni 1897, fra Høkerforeningen i København, fra Høkerens faglige Forening, fra de samvirkende Centralforeninger for Slagterier i Danmark, fra Andelsslagteriernes Fællesudsalg i København og fra 4 af de største Kødwarefabrikker i Landet, og det gaar ud paa at opfordre Rigsdagen til at fremme Lovforslaget og at søge at faa det vedtaget som Lov. Idet jeg henleder Opmærksomheden ogsaa paa disse udentings fremkomne Udtalelser, skal jeg sluttelig gentage, hvad jeg alt har bemærket, at vor Hensigt med at indbringe Forslaget var at faa Sagen genoptagen paa det Punkt, hvor vi slap sidst, nemlig ved Udvalgsforhandlingen med de højtærede Ministre. Det er da mit Haab, at der af en saadan Forhandling skal udgaa et Lovforslag, som vil være tjenligt til at ophøjes til Lov.

Blem: Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har nu udtalt sig om Lovforslaget og navnlig om de Grunde, som have medført, at Forslagsstillerne atter i Aar have fremsat det. Jeg skal derfor ikke komme ind paa Enkeltheder, men blot holde mig til Spørgsmaalet om den københavnske Kødkontrol og omtale, hvorledes den stiller sig lige overfor Indlandets og Udlandets Indførsel til København. Det forekommer mig, at den indenlandske Kødkontrol her i Landet og navnlig da her i København fungerer efter aldeles ubegribelige Principper. Hvis det ikke er Pengeinteresser, som have været det bærende Princip, og Udøvelsen af Kontrollen et Mittel til at beskatte Landet, forstaar jeg det ikke. Kontrollen synes at være bygget paa Principper, hvorfra baade videnskabelig og praktisk Begrundelse er udelukket, hvorimod finansiel Indsigt har fejret den store Triumf, at der kan indkasseres over 200,000 Kr. om Aaret ved denne Kontrol, som formentlig neppe kan koste over 20,000 Kr., at dømme efter Bygningerne derude, som synes ret tarve-